

Maailma muuttuu vai muuttuko?

Jos mietimme, mitä juuri nyt maailmassa tapahtuu vain YLE:n tai MTV:n uutisia katsellessa sekä hesaria lukiessa. Mitä meille jää noista ”uutisista” mieleen? Pääosin pelkkää negatiivisuutta.

Ukrainan ja Palestiinan sodat, Trumpin uudet määräykset, muka ihmisten ”aiheuttamat” ilmastonmuutokset, oman ja eri maiden politikoiden toisten politikoiden sättimiset yms. Tosiasiassa mm. eduskunnan kyselytunti on aliarvoisin näytelmä. Muu maailma jää täysin varjoon. Eikö mitään positiivista tällä Telluksella tapahdu?

Kaikilla meillä on joku läheinen tai sukulainen, joka sairastaa. Koko ajan lapsuudenajan tai entisten työkavereiden joukko vähenee luonnollisen poistuman kautta. Näin se elinkaari mennee. Mietin vain, että miksi jotkut poistui niin varhain?

Voimmeko muuttaa itseämme?

Keskitymme siis muiden mielistä täysin vääriin asioihin. Miten me saisimme päivittäin pääkoppaamme hyvän mielen? Syömmekö, liikummeko, nukummeko, maleksimmeko tai loikoilemmeko oikein? Jos kuuntelemme vain ohjeita, niin emme noudata suosituksia oikein. Viis siitä, tehkäämme niin kuin itsellämme on vain hyvä olla.

Kummallista kyllä, minä saan näin vanhemmiten hyvää oloa, kun kävelen Onni corgin kanssa metikössä (ei meillä ole hesassa kunnon metsää) ja puhelen Onnille tai oikeasti vain itselleni. Onni ryntäilee paikasta toiseen kirsu varvikossa ja nosteleen jompaa kumpaa takajalkaansa merkatessaa reviiriään. Välillä pysähtyy katsomaan minuun päin ja päätä kallistellen yrittää kuulla jonkun tutun sanan esim. ”kotiin tai syömään” ja sitten taas mennee pientä ravia eteenpäin. Se on hienoa ja lyhyttä hyväksyntää toisen tavoista.

Katselen luonnon muutoksia ja lintujen touhujia. Vuodenajan mukaan lintujen lajit muuttuvat. Talvisin niitä on vähän ja kesällä niitä on onkin ihan reilusti. Nyt jo luonnon väri muuttuu kevään ja auringonvalon ansiosta. Pääsiäinen onkin reilun kuukauden päästä. Mämmiä saakin jo kaupoista.

Kyllä minä saan hyvän mielen, kun tapaan senioreita ja puhun niitä sun näitä. Joskus ihan asiaakin. Meillä on hienosti järjestettyjä tilaisuuksia ja matkoja. Ja

kaikki tämä talkoovoimin. Olkaamme ylpeitä, vaikka muu yhteiskunta ei sitä rahallisesti avusta. Kiittäkäämme omia toimijoita.

Vähän politiikkaa

Itseäni kummastuttaa ja jopa närästää miten verorahojamme suoraan sanoin jopa välinpitämättömästi tuhlataan. Sitten vielä tilastoja kaunistellaan. Tehdään mahdottomia tavoitteita. Joihin ei tiedetä päästävän. Saadaan homma alkuun. Ei niistä jälkeenpäin joudu ”tilille”. Rakentamisenkin aikataulut viivästyvät ja tietysti ne oli jo alunperinkin budjetoitu alakanttiin. On kuulemma meidän vika, kun ei valvota.

Lopuksi vielä ihmetyttään, miten me n. 120 000 yli 65 vuotiasta helsinkiläistä ollaan aina ongelmien aiheuttajia? Tai me kaikki Suomen 1,3 miljoonaa eläkeläistä. Olemme boomereita, täytämme terveyskeskusten odotustilat ja tietysti sairaaloiden petipaikat. Miksi päättäjät vähensitte sitten hoitokotien petipaikat, kun tiesitte eläkeläisten määrän kohoavan?

Hei, lopetetaan syvälliset aprikoinnit. Kun meitä ei kerran kuunnella, niin keskitytään niihin asioihin eli omien toiveitten ja haaveiden täyttämisiin, johon vain me itse pystymme vaikuttamaan.

Hyvää maaliskuuta toivoo seniori Olli